

РЕШЕНИЕ

№ 3903

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2822** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите /ТД на НАП/ С., депозирана чрез юрк. Г. Б. срещу Решение от 06.02.2020г., постановено по НАХД №14948/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №440271-F472910/09.07.2019г., издадено от Директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма],[ЕИК] на основание чл. 180в, ал.2 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5063.24 лв. /пет хиляди шестдесет и три лева и двадесет и четири стотинки/ за извършено нарушение на чл. 176в, ал.4 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на въззивното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, поради липсата на мотиви отразяващи какво е прието от фактическа страна и въз основа на какви доказателства. Оспорват се изводите на районния съд, че при ангажиране на отговорност не са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Касаторът изтъква, че денят, в който нарушителят се счита за

открит е денят, в който компетентните органи са узнали за извършеното нарушение, а не денят в който биха могли да открият. Счита че, в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение, тъй като нарушението е повторно за дружеството. Иска се отмяна на НП. В съдебно заседание, касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител, представени са писмени бележки от 23.06.2020г. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл. 34 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а такова бъде претендирано от ответника.

Ответникът [фирма]“ се представлява от адв. О., която оспорва жалбата. Представен е отговор на касационната жалба от 11.03.2020г.

Прокурорът от СГП счита първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна поради следните съображения:

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществениите процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Въззивният съд е направил извод за незаконосъобразност на НП като е приел, че процесният АУАН е издаден след изтичането на тримесечния давностен срок по чл. 34, ал.1, изр. 2 от ЗАНН. В решението е посочено, че по повод процесния случай е била инициирана проверка с Резолюция за извършване на проверка по чл. 176в от ЗДДС № П-22221018140470-ОРП-001-ОРП-001/06.08.2018г., като същото не е приложено по делото. В мотивите си, СРС е изтъкнал, че актосъставителят е имал обективна възможност да изгради констатации за извършено нарушение и установяване на нарушителя още с получаване на документите, представени по повод проверката на 10.08.2018г. Така направените изводи са извършени на база неизяснена фактическа обстановка, като съдът не е изпълнил задължението си служебно да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина. Поради липсата на цитираните в решението документи по делото в частност на Резолюция за извършване на проверка по чл. 176в от ЗДДС № П-22221018140470-ОРП-001-ОРП-001/06.08.2018г., настоящата съдебна инстанция не може да провери законосъобразността и правилността на изводите по приложението на чл. 34 от ЗАНН, поради което същото следва да бъде изискано от районния съд.

На следващо място, в процесното НП е посочено, че за месец април на 2018 доставките са на обща стойност 362 658,10лв. и ДДС 72 531.62 лв., с които [фирма] е надвишило предоставеното обезщетение от 2 531.62 лв., за която е следвало да бъде представено ново обезпечение по смисъла на чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС в размер на 2

531.62 лв. Докато по приложеното ИПДПОЗЛ №П-22221018140470-ОРП-001-ОРП-002 от 14.11.2018г. е посочено, че е констатирана разлика между деклариран с ЕДД доставки на горива в размер на 335 680.69 лева и подадена СД по ЗДДС за доставки за горива в размер на 379 570.00 лева/с начислен ДДС в размер на 75 914.00 лева/ т.е. при така констатираните стойности, надвишената сума е в размер на 5 914лв. Посочените разлики в документите относно размера на сумата, с която дружеството е надвишило представеното обезпечение, следва да бъдат изяснени пред въззивната инстанция, като при необходимост да бъде изготвена и съдебно-счетоводна експертиза с цел правилното решаване на правния спор. С касационната жалба са представени за първи път в съдебното производство редица документи, от които ИПДПОЗЛ №П-22221018140470-ОРП-001-ОРП-001/10.08.2018г., писмени обяснения ведно със справка за подаване по електронен път от 21.11.2018г., Справка от ИС на НАП, които следва да бъдат обсъдени от въззивния съд.

При неизяснена фактическа обстановка, въззивната инстанция е направила извод за маловажност на случая, въпреки посоченото в НП предишно нарушение. С оглед липсата на установената от районния съд фактическа обстановка, настоящата касационната инстанция е ограничена в преценката си относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Настоящата съдебна инстанция счита, че районният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Съгласно чл.107 ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл.84 от ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. СРС, НО, 7-ми състав не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства както и аргументи за тяхното кредитиране или не, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи релевантни за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, както и на обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият е следвало да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните.

Постановяване на решението при неизяснена фактическа обстановка е съществено нарушение на процесуалните правила, поради което делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С оглед на гореизложеното обжалваното съдебно решение следва да се отмени и делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда. При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди всички събрани доказателства, както и по своя преценка, при необходимост да събере допълнителни такива с цел правилното установяване на фактическата обстановка, въз основа на която да формира и мотивира правни изводи.

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.2, т.1 и т.2 от АПК Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 06.02.2020г. постановено по НАХД № 14948/2019г. на
Софийски районен съд, НО, 7 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен
състав.

Решението е окончателно.

Председател:

членове:1.

2.